

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başvuru Numarası : 2013/68
Karar Tarihi : 11/12/2014

Başkan : Serruh KALELİ
Üyeler : Hicabi DURSUN
Erdal TERCAN
Zühtü ARSLAN
Hasan Tahsin GÖKCAN
Raportör : Hüseyin TURAN
Başvurucular : 1- Sadun DOĞAN
2- Agit ALPASLAN
Vekilleri : Av. Ziya FIRAT

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucular, uzun bir süreden beri tutuklu olduklarını, haklarındaki suç vasfının değişme ihtimalinin olduğunu, tutuklu buldukları süre dikkate alındığında ölçülülük ilkesi gereği tutuklamanın sonlandırılması gerektiğini ve tutukluluk halinin devamına ilişkin kararların gerekçesiz olduğunu ileri sürerek Anayasa'nın 19. ve 36. maddelerinin ihlal edildiğini iddia etmiş ve tahliye edilerek tazminata hükmedilmesini talep etmişlerdir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, başvurucular tarafından 20/12/2012 tarihinde Gaziantep 6. Ağır Ceza Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. Yapılan incelemede 2013/72 numaralı başvurunun konu bakımından aynı nitelikte olması nedeniyle 2013/68 sayılı bu başvuru ile birleştirilmesine ve incelemenin bu dosya üzerinden yapılmasına karar verilmiştir.

4. Birinci Bölüm Birinci Komisyonunca, 9/1/2013 tarihinde başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

5. Bölüm, 12/2/2014 tarihinde yapılan toplantıda kabul edilebilirlik ve esas hakkındaki incelemenin birlikte yapılmasına karar vermiştir.

6. Başvuru konusu olay ve olgular 12/2/2014 tarihinde Adalet Bakanlığına bildirilmiştir. Adalet Bakanlığı, görüşünü 17/3/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

7. Adalet Bakanlığı tarafından Anayasa Mahkemesine sunulan görüş başvurucuya 28/3/2014 tarihinde bildirilmiştir. Başvurucu, Adalet Bakanlığının görüşüne karşı beyanlarını 8/4/2014 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucular, 5/1/2010 tarihinde gözaltına alınmış olup, Gaziantep 5. Sulh Ceza Mahkemesinin 8/1/2010 tarih ve 2010/2 sorgu sayılı kararıyla “*silahlı terör örgütüne üye olma*” suçunu işlediği iddiasıyla tutuklanmıştır.

10. Derece Mahkemesi, başvurucuların tutukluluk durumunu 19/10/2010, 27/12/2010, 26/1/2011, 11/7/2012 ve 13/9/2013 tarihlerinde incelemiş ve atılı suçun vasıf ve mahiyeti, dosya kapsamındaki deliller, kuvvetli suç şüphesinin varlığı, tutuklu kalınan sürenin, verilmesi muhtemel ceza ile orantılı olması gibi gerekçelerle tutukluluk halinin devamına karar vermiştir.

11. Başvurucular, Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 28/9/2012 tarih ve E.2010/128, K.2012/158 sayılı kararıyla, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun 62. ve 314. maddesinin (2) numaralı fıkrası, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 5. maddesi gereğince örgüte üye olma suçundan 10 yıl hapis cezası ve başvurucu Sadun Doğan’ın, ayrıca 6136 sayılı Kanuna muhalefet suçundan 1 yıl 3 ay hapis ve 740 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına ve tutukluluk hallerinin devamına karar verilmiştir.

12. Başvurucular Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 28/9/2012 tarihli tutukluluk halinin devamına ilişkin kararına itiraz etmiş, itiraz Adana 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 7/11/2012 tarih ve 2012/895 Değişik İş sayılı kararıyla reddedilmiştir. Ret kararı başvuruculara 20/12/2012 tarihinde tebliğ edilmiştir.

13. Başvurucular 20/12/2012 tarihinde Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmuştur.

14. Başvurucuların derece mahkemesinin kararını temyizi üzerine Yargıtay 9. Dairesinin 27/11/2013 tarih ve E.2013/9604, K.2013/14412 sayılı kararı ile anılan hüküm bozulmuştur.

15. Başvurucular hakkındaki dava derece mahkemesi önünde derdest olup, 21/3/2014 tarihinde başvurucular tahliye edilmiştir.

B. İlgili Hukuk

16. 5237 sayılı Kanun’un 314. maddesinin (2) numaralı fıkrası, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu’nun 5. maddesi ve 6136 sayılı Kanun’un 13. maddesi.

17. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 100. maddesi şöyledir:

“Tutuklama nedenleri

Madde 100 – (1) Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, şüpheli veya sanık hakkında tutuklama kararı verilebilir. İşin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde, tutuklama kararı verilemez.

(2) Aşağıdaki hallerde bir tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa.

b) Şüpheli veya sanığın davranışları;

1. Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2. Tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma,

Hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa.

(3) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde, tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

9. Suç işlemek amacıyla örgüt kurma (iki, yedi ve sekizinci fıkralar hariç, madde 220),

...”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

18. Mahkemenin 11/12/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurunun 20/12/2012 tarih ve 2013/68 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

19. Başvurucular, uzun bir süredir tutuklu olduklarını, 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Erteleenmesi Hakkında Kanun'un geçici 1. maddesi hükümleri uygulandığı takdirde haklarında isnat olunan suçun vasfının değişme olasılığının olduğunu ve bu nedenle temyiz aşamasında beraat etme ihtimalinin bulunduğunu, haklarındaki tutukluluk kararının orantısız olduğunu ve adli kontrol hükümlerinin uygulanması gerektiğini, tutukluluk halinin devamına dair kararların gerekçelerinin yetersiz olduğunu ve haklarında yürütülen yargılamanın adil olmadığını ileri sürerek Anayasa'nın 19. ve 36. maddesinin ihlal edildiğini iddia ederek tahliyelerine ve tazminata hükmedilmesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

20. Başvurucuların, uzun bir süredir tutuklu olduğuna ve tutukluluğun devamına ilişkin mahkeme kararlarının gerekçelerinin yetersiz olduğuna ilişkin şikâyeti açıkça dayanaktan yoksun değildir. Ayrıca başka bir kabul edilemezlik nedeni de bulunmadığı için başvurunun bu şikâyete ilişkin kısmının kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

21. Başvurucular, uzun bir süredir tutuklu olduklarını ve tutukluluğun devamına ilişkin mahkeme kararlarının gerekçelerinin yetersiz olduğunu ileri sürmüştür.

22. Adalet Bakanlığı görüşünde, başvurucuların, başvuru tarihi itibarıyla “mahkûmiyet sonrası hürriyetinden mahrum bırakılmış kişi” statüsünde olduğunu,

mahkûmiyet sonrası hürriyetinden mahrum bırakılmasının hukuka aykırı olmadığını, tutukluluk halinin devamına ilişkin itirazların incelenmesi aşamasında hukuk kurallarının yorumlanması yetkisinin Anayasa’da yer alan hak ve özgürlükler ihlal edilmediği sürece ve hâkimin takdirinde açıkça keyfilik bulunmadıkça derece mahkemelerine ait olduğunu belirtmiştir.

23. Başvurucular, Adalet Bakanlığının görüşüne karşı, derece mahkemesince verilen kararın Yargıtayca bozulduğunu, dört yıldır tutuklu olduklarını, 21/3/2014 tarihinde tahliye edilmelerine karşılık, bu tarihe kadar cezaevinde tutuklu kaldıklarını ve özgürlük hakkının somut olarak zedelendiğini belirtmişlerdir.

24. Başvurucuların iddialarının Anayasa’nın 19. maddesi kapsamında değerlendirilmesi gerekir.

25. Anayasa’nın 19. maddesinin yedinci fıkrası şöyledir:

“Tutuklanan kişilerin, makul süre içinde yargılanmayı ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları vardır. Serbest bırakılma ilgilinin yargılama süresince duruşmada hazır bulunmasını veya hükmün yerine getirilmesini sağlamak için bir güvenceye bağlanabilir.”

26. Anayasa’nın 19. maddesinin yedinci fıkrasında bir ceza soruşturması kapsamında tutuklanan kişilerin, yargılamanın makul sürede bitirilmesini ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme haklarına sahip olduğu güvence altına alınmıştır (B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 60).

27. Tutukluluk süresinin makul olup olmadığı konusunun, genel bir ilke çerçevesinde değerlendirilmesi mümkün değildir. Bir sanığın tutuklu olarak bulundurulduğu sürenin makul olup olmadığı, her davanın kendi özelliklerine göre değerlendirilmelidir. Anayasa’nın 38. maddesinde *“Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz”* şeklinde ifadesini bulan masumiyet karinesi, yargılama süresince kişinin hürriyetinin esas, tutukluluğun ise istisna olmasını gerektirmektedir. Tutukluluğun devamı ancak masumiyet karinesine rağmen Anayasa’nın 19. maddesinde güvence altına alınan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkında daha ağır basan gerçek bir kamu yararının mevcut olması durumunda haklı bulunabilir (B. No: 2013/9895, 2/1/2014, § 40).

28. Bir davada tutukluluğun belli bir süreyi aşmamasını sağlamak, öncelikle derece mahkemelerinin görevidir. Bu amaçla, yukarıda belirtilen kamu yararı gereğini etkileyen tüm olayların derece mahkemeleri tarafından incelenmesi ve serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararlarında bu olgu ve olayların ortaya konulması gerekir (B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 62).

29. Tutuklama tedbirine kişilerin suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunmasının yanı sıra bu kişilerin kaçmalarını, delillerin yok edilmesini veya değiştirilmesini önlemek amacıyla başvurulabilir. Bu şartların tutukluluk süresince devam ediyor olması, tutukluluğun devamının hukuka uygunluğu ve meşruiyeti bakımından olmazsa olmaz bir koşuldur. Başlangıçtaki bu tutuklama nedenleri belli bir süreye kadar tutukluluğun devamı için yeterli görülebilirse de bu süre geçtikten sonra, uzatmaya ilişkin kararlarda tutuklama nedenlerinin hâlâ devam ettiğinin gerekçeleriyle birlikte gösterilmesi gerekir. Bu gerekçeler *“ilgili”* ve *“yeterli”* görüldüğü takdirde, yargılama sürecinin özenli yürütülüp yürütülmediği de incelenmelidir. Davanın karmaşıklığı, organize suçlara dair olup olmadığı veya sanık sayısı gibi faktörler sürecin işleyişinde gösterilen özenin değerlendirilmesinde dikkate alınır. Tüm bu unsurların birlikte değerlendirilmesiyle sürenin makul olup olmadığı konusunda bir sonuca ulaşılabılır (B. No: 2012/1137, 2/7/2013, § 63).

30. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edilip edilmediğinin değerlendirmesinde esas olarak, serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararların gerekçelerine bakılmalı ve tutuklu bulunan kişiler tarafından yapılan tutukluluğa itiraz başvurularında sunulan belgeler çerçevesinde kararların yeterince gerekçelendirilmiş olup olmadığı göz önüne alınmalıdır. Öte yandan hukuka uygun olarak tutuklanan bir kişinin, suç işlediği yönünde kuvvetli belirti ve tutuklama nedenlerinden biri veya birkaçının varlığı devam ettiği sürece ilke olarak belli bir süreye kadar tutukluluk halinin makul kabul edilmesi gerekir (B. No: 2012/1137, 2/7/2013, §§ 63-64).

31. Bir kişinin gerekçeden tamamen yoksun bir yargı kararıyla tutuklanması ve tutukluluğun uzatılması kabul edilemez. Bununla beraber tutukluluğu meşru kılan gerekçeler gösterilerek bir zanlı ya da sanığın tutuklanmasının keyfi olduğunu söylemek mümkün değildir. Ancak aşırı derecede kısa gerekçelerle ve hiçbir yasal hüküm gösterilmeden tutuklama kararı vermek ya da tutukluluğu devam ettirmek bu çerçevede değerlendirilmemelidir (B. No: 2013/9895, 2/1/2014, § 45). Ayrıca itiraz veya temyiz merciinin, itiraz veya temyiz incelemesine konu mahkeme kararına ve bu karardaki gerekçelere katıldığı durumlarda, buna ilişkin kararını ayrıntılı olarak gerekçelendirmemesi, kural olarak, gerekçeli karar hakkına aykırılık teşkil etmez (B. No: 2013/9895, 2/1/2014, § 46).

32. Makul sürenin hesaplanmasında sürenin başlangıcı, başvuruçunun daha önce yakalanıp gözaltına alındığı durumlarda bu tarih, doğrudan tutuklandığı durumlarda ise tutuklama tarihidir. Sürenin sonu ise kural olarak kişinin serbest bırakıldığı tarihtir. Ancak kişinin, tutuklu olarak yargılanmakta olduğu davada mahkûmiyetine karar verilmiş ise mahkûmiyet tarihi itibarıyla da tutukluluk hali sona erer (B. No: 2012/237, 2/7/2013, §§ 66-67).

33. Tutukluluk süresinin hesabında ilk derece mahkemesi önünde yargılama aşamasında geçen sürelerin dikkate alınması gerekir. Zira kişi yargılanmakta olduğu davada ilk derece mahkemesi kararıyla mahkûm edilmişse, bu kişinin hukuki durumu "*bir suç isnadına bağlı olarak tutuklu*" olma kapsamından çıkmakta ve tutmanın nedeni "*ilk derece mahkemesince verilen hükme bağlı olarak tutma*" haline dönüşmektedir. Bu bakımdan temyiz aşamasında geçen süreler tutukluluk süresinin değerlendirmesinde göz önünde bulundurulamaz. Ancak bozma kararı sonrasında bireyin durumu tekrar suç isnadına bağlı tutmaya dönüşeceğinden ilk derece mahkemesi önünde geçen süre değerlendirmede dikkate alınacaktır (B. No: 2013/338, 2/7/2013, § 41).

34. Somut olayda başvuruçular, 5/1/2010 tarihinde gözaltına alınmış, 8/1/2010 tarihinde tutuklanmış, Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 28/9/2012 tarihli kararıyla hapis cezası ile cezalandırılmasına ve "*... verilen sonuç ceza miktarı itibarıyla sanıkların kaçma ihtimali bulunduğu*" gerekçesiyle tutukluluk halinin devamına karar verilmiştir. İlk defa özgürlüğünden mahkeme kararıyla mahrum bırakıldığı 5/1/2010 ile derece mahkemesince hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği 28/9/2012 tarihleri arasında başvuruçular "*bir suç isnadına bağlı olarak*" tutulmuştur.

35. Başvuruçular, derece mahkemesinin mahkûmiyet kararını temyiz etmiştir. İlk derece mahkemesinin karar tarihi olan 28/9/2012 ile temyiz incelemesi neticesinde Yargıtay tarafından bu kararın bozulduğu 27/11/2013 arasında geçen sürede başvuruçular, "*ilk derece mahkemesince verilen hükme bağlı olarak*" tutulmuştur. Başvuruçunun, ilk derece mahkemesinin mahkûmiyet kararı sonrasında tutulması, tutukluluk olarak nitelendirilemez. Temyiz aşamasında geçen süre, tutukluluk süresinin hesabında dikkate alınmamalıdır.

36. Yargıtayın bozma kararı sonrasında başvuru sahiplerinin yargılanmasına derece mahkemesinde devam edilmiştir. Başvurular hakkındaki dava Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru incelemesi sırasında derece mahkemesi önünde derdesttir. Yargıtay'ın 27/11/2013 tarihli bozma kararı ile Gaziantep 4. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/3//2014 tarihinde verdiği tahliye kararı arasında başvuru sahipleri yeniden "*bir suç isnadına bağlı olarak*" tutulmuştur.

37. Buna göre başvuru sahipleri, özgürlüğünden mahrum bırakıldığı ilk tarih olan 5/1/2010 ile Gaziantep 4. Ağır Ceza Mahkemesince 21/3//2014 tarihinde verilen tahliye kararı arasında, Yargıtay'da temyiz aşamasında geçen 1 yıl 1 ay 29 günlük süre çıkarıldıktan sonra, 3 yıl 17 gün bir suç isnadına bağlı olarak özgürlüğünden mahrum kalmışlardır.

38. Derece Mahkemesi, başvuru sahiplerinin tutukluluk durumunu 19/10/2010, 27/12/2010, 26/1/2011, 11/7/2012 ve 13/9/2013 tarihlerinde incelemiş ve atılı suçun vasfı ve mahiyeti, dosya kapsamındaki deliller, kuvvetli suç şüphesinin varlığı, tutuklu kalan sürenin verilmesi muhtemel ceza ile orantılı olması gibi gerekçelerle tutukluluk halinin devamına karar vermiştir.

39. Somut olayda başvuru sahipleri son olarak Adana 8. Ağır Ceza Mahkemesinin 28/9/2012 tarihli tutukluluk halinin devamına ilişkin kararına itiraz etmiş, itirazı "*...atılı suçun CMK 100 ve devamı maddeleri kapsamında olması, verilen sonuç ceza miktarı ile sanıkların kaçma ihtimali bulunduğu*" gerekçesiyle 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 7/11/2012 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

40. Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edilip edilmediğinin değerlendirmesinde esas olarak, serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararların gerekçelerine bakılmalı ve tutuklu bulunan kişiler tarafından yapılan tutukluluğa itiraz başvurularında sunulan belgeler çerçevesinde kararların yeterince gerekçelendirilmiş olup olmadığı göz önüne alınmalıdır.

41. Somut olayda, Derece Mahkemelerince verilen tutukluluğa itiraz ve itirazın reddine dair kararların gerekçeleri incelendiğinde, bu gerekçelerin tutukluluğun devamının hukuka uygunluğu ve tutulmanın meşruluğunu haklı gösterecek özen ve içerikte olmadığı ve aynı hususların tekrarı niteliğinde olduğu görülmektedir. Somut olaydaki tutukluluk halinin devamına ilişkin bu gerekçelerin ilgili ve yeterli olduğu söylenemez. İlgili ve yeterli olmayan gerekçelere dayanılarak başvuru sahiplerinin özgürlüğünden mahrum bırakıldığı dikkate alındığında söz konusu tutukluluk süresi makul olarak değerlendirilemez.

42. Açıklanan nedenlerle, başvuru sahiplerinin "*tutukluluğun makul süreyi aştığı*" ve "*tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçelerinin yeterli olmadığı*" yönündeki iddialarına ilişkin olarak Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

43. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (1) numaralı fıkrasında, esas inceleme sonunda ihlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedileceği belirtilmiş; ancak yerindelik denetimi yapılamayacağı, idari eylem ve işlem niteliğinde karar verilemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

44. Başvuruda, Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

45. Başvuru sahipleri, uğradığı zarar karşılığında maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur. Başvurucu, uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile ilgili olarak Anayasa

Mahkemesine herhangi bir belge sunmamıştır. Anayasa Mahkemesinin maddi tazminata hükmedebilmesi için, başvurucunun uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile tazminat talebi arasında illiyet bağı kurulması gerekir. Anayasa Mahkemesine herhangi bir belge sunmayan başvurucunun maddi tazminat talebi reddedilmelidir.

46. Başvuruculara, özgürlük ve güvenlik hakkına yönelik müdahale nedeniyle yalnızca ihlal tespitiyle telafi edilemeyecek ölçüdeki manevi zararının varlığı ve somut olayın özelliklerini dikkate alarak takdiren net 3.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

47. Başvurucular tarafından yapılan ve dosyadaki belgeler uyarınca tespit edilen 172,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin her bir başvurucuya ayrı ayrı ödenmesine ve 1.500,00 TL vekâlet ücretinden ibaret yargılama giderinin ise başvuruculara müştereken ödenmesine karar verilmesi gerekir.

48. Kararın bir örneğinin ilgili mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

A. Başvurucuların,

1. “*Tutukluluğun makul süreyi aştığı*” ve “*tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçelerinin yeterli olmadığı*” yönündeki iddialarının KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Diğer iddialarının KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. “*Tutukluluğun makul süreyi aştığı*” ve “*tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçelerinin yeterli olmadığı*” yönündeki iddialarına ilişkin olarak Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuların her birine ayrı ayrı net 3.000,00 TL manevi TAZMİNAT ÖDENMESİNE ve tazminata ilişkin diğer taleplerinin REDDİNE,

D. Başvurucular tarafından ayrı ayrı yapılan ve dosyadaki belgeler uyarınca tespit edilen 172,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin her bir başvurucuya ayrı ayrı ödenmesine ve 1.500,00 TL vekâlet ücretinden ibaret yargılama giderinin ise başvuruculara müştereken ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına; ödemede gecikme olması halinde, bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına,

11/12/2014 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Serruh KALELİ

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Zühtü ARSLAN

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN